

Sayısal Analiz Süreci

Bu bölümde matematiksel analiz yöntemleri olarak bilinen *analitik*, *sayısal*, *kalitatif* ve *sembolik analiz* yöntemlerini kısaca tanıtarak, *sayısal analiz* yönteminin bütün aşamalarını üç temel düzey örnek üzerinde inceliyoruz.

1.1 Matematiksel analiz yöntemleri

Çözümü matematiksel yöntemlerin kullanılmasını gerektiren bir problemin, ilgili matematiksel yöntemler yardımıyla incelenmesi veya diğer bir deyimle analiz edilmesi *matematiksel analiz* olarak adlandırılmaktadır. Herhangi bir matematiksel problem *analitik*, *sayısal*, *kalitatif* ve *sembolik analiz* adı verilen analiz türlerinden birisi veya birden fazlası yardımıyla analiz edilebilir.

Analitik analiz, verilen problemi

- teorik olarak geliştirilmiş matematiksel formülasyon veya argümanlar yardımıyla ve
- kağıt-kalem gibi temel araçları kullanarak irdeleme sürecidir.

Analitik analiz yöntemi, verilen problem için akla gelen yöntemdir, ancak her problem için ve özellikle son yüzyılda uygulamalı matematik kapsamında incelenmesi gereken problemlerin çözümü veya analizi için yeterli değildir.

Konuya ışık tutması açısından aşağıda sunulan ve bir kısmı ortaöğretim matematik ders müfredatlarında ve diğer bir kısmı ise elemanter lisans derslerinde incelenen temel konulardan bir kaçına göz atalım:

1. $a, b, c \in R$ ve $a \neq 0$ olmak üzere $ax^2 + bx + c = 0$ denkleminin köklerini belirlenmesi,
2. $(x_0, y_0), (x_1, y_1)$ noktalarından geçen doğru denkleminin belirlenmesi
3. $a_{ij} \in R, b_i \in R$ olmak üzere

$$\begin{aligned} a_{11}x + a_{12}y &= b_1 \\ a_{21}x + a_{22}y &= b_2 \end{aligned}$$

denklemin sisteminin çözümü,

4. $\int_0^1 \sin(x)dx$ integralinin hesaplanması ve
5. $y' = t - y, t \in (a, b), y(a) = y_0$ başlangıç değer probleminin çözümünün belirlenmesi problemini gözönüne alalım.

Birinci problem üzerinde uzun yıllar öncesinden beri çalışmış bir problemidir.

$$3x^2 + 5x - 1 = 0$$

gibi bazı özel denklemlerin türlerinin çözümü için geometrik yaklaşımlar 800 lü yılların başında Harezmi¹ tarafından geliştirilmiştir. Katsayıları verilen en genel ikinci dereceden polinomun denklemin çözümünü veren

$$x_{1,2} = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

formülü (analitik yöntemi) mevcuttur ve bu formül kullanılarak problemin kağıt-kalem çözümü (kağıt üzerinde ve kalem yardımıyla) elde edilebilir. O halde bu problemin analitik yöntemle analizi mümkündür. Ancak şimdi de

$$ax^3 + bx^2 + cx + d = 0$$

veya

$$ax^4 + bx^3 + cx^2 + dx + e = 0$$

¹780(Horasan)-850(Bağdat), Cebir ismi yazmış olduğu ve "El Cebri" sözcüğünü içeren kitabından türetilmiştir[8]

denklemlerinin köklerini bulmaya çalışalım. Bu durumda 3. veya 4. dereceden polinomların köklerini bulmamız gerekmektedir. Söz konusu denklem köklerinin belirlenmesi için de Hayyam² ve/veya Cardano³ya atfedilen karmaşık formüller mevcuttur, ve bu formüller kağıt üzerinde ve kalem yardımıyla ilgili köklerin belirlenmesi için genelde kullanılamazlar. Bununla beraber derecesi beşe eşit veya beşten daha büyük olan en genel bir polinomun köklerinin belirlenmesi için hiç bir analitik çözüm yönteminin verilemeyeceğini ise Abel⁴ ve Galois⁵ isimli matematikçilerin çalışmalarından biliyoruz.

Öte yandan *transandant* fonksiyon olarak bilinen üstel, logaritmik, trigonometrik fonksiyonlar içeren denklemlerin çözümü için herhangi bir genel formül söz konusu değildir. Örneğin

$$e^x - (x + 4) = 0$$

denklemini sağlayan ve birisi negatif ($x \doteq -3.9813$) diğeri ise pozitif ($x \doteq 1.7490$) olan x değerlerini belirlemek için bir formül mevcut değildir. En genel halde $f(x) = 0$ denkleminin sıfır yerlerini belirleme problemini bu bölümün ilerleyen kısımlarında sayısal analiz sürecine örnekleri olarak ve ayrıca 6. Bölümde ise daha kapsamlı olarak inceliyoruz.

İkinci probleme baktığımızda $x_0 \neq x_1$ için $(x_0, y_0), (x_1, y_1)$ noktalarından geçen doğru denkleminin

$$y = y_0 + \frac{y_1 - y_0}{x_1 - x_0}(x - x_0)$$

bağıntısıyla verildiğini hatırlayalım. Bu bağıntı yardımıyla

$$r \in (\min(x_i), \max(x_i)), i = 0, 1$$

noktasındaki bilinmeyen bir değer tahmin edilebilir. Ancak en genel halde, verilen keyfi sayıdaki (örneğin $n \geq 3$)

$$(x_0, y_0), (x_1, y_1), \dots, (x_n, y_n)$$

nokta kümesini esas alarak, istenilen bir

$$r \in (\min(x_i), \max(x_i)), r \neq x_i, i = 0, 1, \dots, n$$

² Ömer Hayyam (1048-1131, İranlı bilim adamı)

³ Girolamo Cardano (1501-1578, İtalyan bilim adamı)

⁴ Abel, Niels Henrik (1802-1829, Norveçli bilim adamı).

⁵ Galois, Evariste (1811-1832). Galois gruplar teorisini genç yaşta geliştiren ve genç yaşta yaşamını yitiren Fransız matematikçi.

noktasındaki değeri tahmin etme işlemi olarak bilinen *interpolasyon* işlemi analitik olarak değerlendirilemez, yani çözüm için analitik yöntem mevcut olsa bile yöntem kağıt üzerinde ve kalem yardımıyla uygulanarak istenilen çözüm elde edilemez. Söz konusu problemi 4. Bölümde inceliyoruz.

Benzer biçimde verilen noktalara yakın noktalardan geçen en genel biçimdeki uygun bir eğrinin belirlenmesi problemi (*eğri uydurma*) analitik olarak incelenebilecek problem değildir, ve bu problemi 5. Bölümde inceliyoruz.

Üçüncü problem lineer bir denklem sistemidir ve çözümünü yoketme yöntemi adını verilen bir analitik yöntemle kolayca belirlenebilir. Ancak denklem ve bilinmeyen sayısı artması durumunda ilgili sistemin "*kağıt-kalem*" çözümünü aşırı dikkat ve zaman gerektirir ve hatta belirli bir noktadan sonra ise mümkün olmaz. Oysa özellikle mühendislikte bir çok araştırma problemi, binler, yüzbinler ve hatta milyonlarca bilinmeyenli lineer sistemlerin çözümünü gerektirmektedir. 7. Bölümde lineer denklem sistemleri için sıkça kullanılan sayısal yöntemleri inceliyoruz.

Dördüncü probleme gelince

$$\int_0^1 \sin(x) dx = 1 - \cos(1)$$

olduğunu kolayca görebiliriz, çünkü integrand olarak tanımlanan $f(x) = \sin(x)$ fonksiyonunun belirsiz integrali mevcuttur ve *Kalkülüsün Temel Teoremi* yardımıyla istenilen sonucu kolayca elde edebiliriz. Ancak şimdi de

$$\int_0^1 \sin(x^2) dx$$

integralini göz önüne alalım. Türevi $\sin(x^2)$ fonksiyonuna eşit olan ve sonlu sayıda elemanter fonksiyonunun lineer bileşimi biçiminde ifade edilebilen hiç bir fonksiyon bulamayız. Bu ve benzeri bir çok fonksiyonun sonlu sayıda elemanter fonksiyonunun lineer bileşimi biçiminde ifade edilebilen belirsiz integrali mevcut değildir, yani belirsiz integralin elde edilmesi için analitik yöntem mevcut değildir. O halde bu problem için de analitik yöntemi uygun bir yöntem değildir. 8. Bölümde sıkça kullanılan sayısal integrasyon yöntemlerini inceliyoruz.

Son olarak *beşinci problem* birinci mertebeden sabit katsayılı bir başlangıç değer problemidir ve çözümünü

$$y = t - 1 + (1 - a + y_0)e^{(a-t)}$$

olarak elde edilir. Ancak şimdi de

$$\begin{aligned} y' &= t - y^2, t \in (a, b) \\ y(a) &= y_0 \end{aligned}$$

başlangıç değer problemini göz önüne alalım. Bilinen analitik yöntemlerle problemi çözemeyiz? Analitik yöntemler çok özel denklem türleri(lineer, değişkenlerine ayrılabilen, homojen, vb) için geçerlidirler ve en genel bir Bayağı Diferensiyel Denklem için uygun değildirler. Benzer durum Kısmi Diferensiyel Denklemler için de geçerlidir. Bu amaçla geliştirilen ve *sonlu fark yöntemleri* adı verilen özel yöntemler sınıfını, "*Diferensiyel Denklemler için Sonlu Fark Yöntemleri*[4]" isimli çalışmada inceliyoruz.

Yukarıda gözönüne aldığımız problemlerin bir kısmında veri sayısının artması ve diğer bir kısmında ise problem formülasyonunda yapılan ufak değişiklikten sonra analitik yöntemlerin artık mümkün olmadığını gözlemliyoruz. Bu durumda sıkça başvurulan yöntemler *sayısal analiz* yöntemleridir.

Sayısal analiz, genellikle analitik yöntemle analizin mümkün olmadığı veya bu yöntemle elde edilen çözümün kullanışlı olmadığı durumlarda bilgisayar yardımıyla problemin gerçek ya da genellikle yaklaşık çözümünü belirleme yöntemidir.

Genellikle bilgisayar ortamında gerçekleştirilebilen sayısal analiz yöntemleri, matematiğin doğuşu itibarıyla kullanılmakta olan analitik yöntemlere kıyasla oldukça yeni bir yöntem türüdür ve özellikle XX. yüzyılın ikinci yarısında gelişen ve yaygınlaşan bilgisayar teknolojisine paralel olarak önem kazanmıştır. Sayısal yöntemler olarak adlandırılan sayısal analiz yöntemleri ise çok çeşitli araştırma alanlarında kullanılmakta olup, bu kaynağın esas konusunu teşkil etmektedirler.

Öte yandan matematiksel literatürde *kalitatif analiz* ise çözümü belirlemeksizin(ya da belirlemeksizin) çözüm hakkında bilgi edinmeyi sağlayan analiz yöntemidir. Bu yöntem de modern ve kısmen yeni bir analiz yöntemidir. Örneğin bir diferensiyel denklemi çözmeden yön alanları yardımıyla çözüm eğrilerinin davranışı belirlenebilir. Denge çözümler ve bu çözümlerin kararlılık analizleri ilgili problemlerin çözümünü belirlemeden gerçekleştirilebilir.

Son olarak *sembolik analiz* yönteminden bahsedelim. Sembolik analiz, analitik analizi mümkün olan ancak daha çok işlem karmaşıklığına neden

olan problemlerin analitik çözümlerinin bilgisayar cebir programı adı verilen programlar yardımıyla elde etme yöntemidir. Sembolik analiz, *Maxima* [[6],[3]], veya *MATLAB* [[5],[2]] sembolik araç kutusu veya *Maple*, *Mathematica*, *Macysma* ve benzeri yazılımlar yardımıyla gerçekleştirilebilen ve kısmen yeni bir analiz yöntemidir.

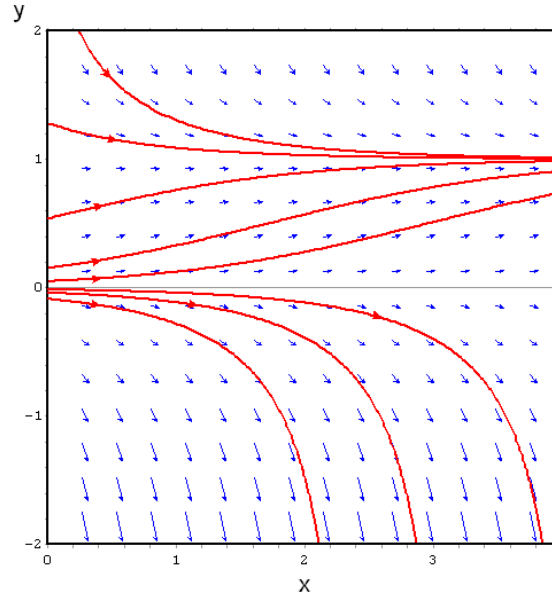
Şekil 1.1 de

$$y' = y(1 - y)$$

diferensiyel denklemi için elde edilen yön alanları(kısa çizgiler) ve bazı çözüm eğrileri(sürekli çizgiler) görülmektedir. Şekil 1.1 de verilen yön alanları *Maxima* yazılımının *plotdf* fonksiyonu yardımıyla elde edilmiştir:

$$\text{plotdf}(y * (1 - y), [x, 0, 4], [y, -2, 2]);$$

Bu örnekte gösterilen yön alanları herhangi bir yazılıma ihtiyaç duymadan da elde edilebilir. Elde edilen yön alanlarına teğet olan çözüm eğrilerinin davranışı kolayca tahmin edilebilir.

Şekil 1.1: Kalitatif analiz örneği: $y' = y(1 - y)$ denkleminin yön alanları ve bazı çözüm eğrileri.

Aşağıda verilen başlangıç değer problemini gözönüne alalım.

$$\begin{aligned}y'' + y' &= x \\ y(0) &= 0, y'(0) = 0\end{aligned}$$

Verilen problemin analitik çözümünün

$$y = (x^2 - 2x + 2)/2 - e^{-x}$$

ile verildiği yukarıda bahsedilen yazılımlardan herhangi birisi yardımıyla kolayca görülebilir. Örneğin *Maxima* ortamında sözkonusu problemin çözümünü veren komutlar aşağıda sunulmaktadır:

$$\begin{aligned}(\%i1) \quad & \text{denklem: 'diff(y,x,2)+'diff(y,x)=x;} \\ (\text{denklem}) \quad & \frac{d^2}{dx^2} y + \frac{d}{dx} y = x \\ (\%i2) \quad & \text{cozum: ode2(denklem,y,x);} \\ (\text{cozum}) \quad & y = \%k2 \%e^{-x} + \frac{x^2 - 2x + 2}{2} + \%k1 \\ (\%i3) \quad & \text{ic2(cozum,x=0,y=0,'diff(y,x)=0);} \\ (\%o3) \quad & y = \frac{x^2 - 2x + 2}{2} - \%e^{-x}\end{aligned}$$

MATLAB/OCTAVE ve *Maxima*'nın matematiksel amaçla kullanımını, özetle ve sırasıyla [2] ve [3] nolu kaynaklarda inceliyoruz.

1.2 Sayısal analiz süreci

Sayısal analiz süreci

- uygun bir matematiksel dille ifade edilmiş bir problem ile başlayıp,
- problemin çözümü için gerekli sayısal yöntem (ve mümkünse yakınsaklık analizi),
- söz konusu sayısal yöntemin uygulanabilmesi için, takip edilmesi gereken adımların kümesi olarak adlandırılan algoritma⁶,

⁶ Algoritma sözcüğü El-Harizmi nin isminin latince okunuşundan türetilmiştir.[8]

- algoritmanın uygun bir programlama diline dönüştürülmüş kodu veya diğer deyimle programı,
- geliştirilen programın örnek problemler üzerinde test edilmesi(uygulama) ve
- sonuç, yorum, yöntemin kritiği ile mümkünse zayıf yönler için alternatif arayış aşamalarından oluşmaktadır.

Sayısal analiz aşamalarını öncelikle verilen bir nokta komşuluğunda sıfırını içeren aralığı belirleme problemi üzerinde inceleyelim:

1.2.1 Örnek 1: Verilen bir fonksiyonun, verilen bir nokta komşuluğunda reel sıfırını(eğer mevcutsa) içeren aralığı belirleme problemi

Verilen bir f fonksiyonunun ve yine verilen bir x_0 noktası komşuluğundaki sıfırını içeren $[a, b]$ aralığını belirleme problemini gözönüne alalım.

1. **Problem(Sıfırını içeren aralık belirleme)** Reel sayıların uygun bir alt kümesi üzerinde tanımlı ve reel sıfırını olan sürekli bir f fonksiyonun verilen bir x_0 noktasının $(x_0 - R, x_0 + R)$,örneğin $R = 10$,komşuluğundaki sıfırını içeren $[a, b]$ aralığını belirleyiniz.
2. **Sayısal yöntem(sağ veya sol yönde tarama):** x_0 noktasını içeren uygun bir $[x_{\min} = x_0 - R, x_{\max} = x_0 + R]$ kümesine sıfırını tarama aralığı adı verelim. $x = x_0$ noktasından başlayarak önce sağa doğru, uygun bir $h > 0$ adım uzunluğu ile ilerleyelim: $x < x_{\max}$ olduğu sürece

$$f(x)f(x+h) \leq 0$$

eşitsizliğini sağlayan ilk $(x, x+h)$ nokta çiftini belirleyelim. Bu durumda $a = x, b = x+h$ dir.

Eğer belirtilen kriterleri sağlayan nokta çifti bulunamaz ise, bu durumda $x = x_0$ noktasından başlayarak, $x > x_{\min}$ olduğu sürece

$$f(x-h)f(x) \leq 0$$

eşitsizliğini sağlayan ilk $(x-h, x)$ nokta çiftini belirleyelim. Bu durumda $a = x-h, b = x$ dir.

Eğer sol yönde tarama işleminde de belirtilen kriteri sağlayan nokta çifti bulunamaz ise bu durumda $[x_{\min}, x_{\max}]$ tarama aralığında sıfır yerini içeren alt aralık belirlenememiş olur.

3. **Algoritma** Yönteme ait Algoritma 1.1 aşağıda verilmektedir:

Algoritma 1.1 Sıfır yerini içeren aralık belirleme algoritması

- (a) Girdi : f, x_0
- (b) Varsayılan parametreler:
- i. $R = 10$ varsayılan tarama yarıçapı
  - ii. $x_{\min} = x_0 - R, x_{\max} = x_0 + R$ sıfır yeri tarama aralığıdır.
  - iii. $h = 0.1$ ardışık noktalar arası mesafe, $x = x_0$ ilk tahmini değer
- (c) Sağ yönde tarama:
- i. $x < x_{\max}$ olduğu sürece
    - A. eğer $f(x)f(x+h) \leq 0$ ise $a = x, b = x+h$ tanımla ve çık
    - B. değilse $x = x+h$ olarak tanımla ve c(ii) ye git
- (d) Sol yönde tarama
- i. $x = x_0$
  - ii. $x > x_{\min}$ olduğu sürece
    - A. eğer $f(x-h)f(x) \leq 0$ ise $a = x-h, b = x$ tanımla ve çık
    - B. değilse $x = x-h$ olarak tanımla ve d(ii) ye git
- (e) Sıfır yeri için tahmini aralık bulunadı yaz ve çık.
-

4. **Program(Kod)** Algoritma 1.1 e ait Program 1.1 aşağıda verilmektedir.

5. **Uygulama**

ÖRNEK 1.1. $f(x) = \exp(x) - x - 4$ fonksiyonunun $x_0 = 0$ noktası komşuluğundaki sıfır yerini içeren ve $h = 0.1$ uzunluklu $[a, b]$ aralığını belirleyiniz.

```
%-----  
function [a,b]=bul(f,x0)  
    x=x0; % başlangıç noktası  
        R=10; % varsayılan tarama bölgesi yarıcapı  
    xmin=x0-R; xmax=x0+R; % aralık uç noktaları  
    h=0.1; %tarama adım uzunluğu  
    while x<xmax %sağ yönde arama  
        if f(x)*f(x+h)<=0 a=x;b=x+h; return;  
        else  
            x=x+h;  
        end;  
    end  
end  
  
    x=x0;  
    while x>xmin %sol yönde arama  
        if f(x-h)*f(x)<=0 a=x-h,b=x; return;  
        else  
            x=x-h;  
        end;  
    end  
    disp('sifiryerini içeren aralık bulunamadi');a=[];b=[];  
%-----
```

Program 1.1: Verilen nokta komşuluğunda sıfır yerini içeren aralık belirleme uygulaması

Çözüm.

```
>> f=inline('exp(x)-x-4')
```

```
f =
```

```
Inline function:
```

```
f(x) = exp(x)-x-4
```

```
>> X=bul(f,0)
```

```
X= 1.7000  1.8000
```

ÖRNEK 1.2. $f(x) = \log(x) - x + 4$ fonksiyonunun $x_0 = 10$ noktası komşuluğundaki sıfır yerini içeren ve $h = 0.1$ uzunluklu $[a, b]$ aralığını belirleyiniz.

Çözüm.

```
>> f=inline('log(x)-x+4')
```

```
f =
```

```
Inline function:
```

```
f(x) = log(x)-x+4
```

```
>> X=bul(f,10)
```

```
X=5.7000  5.8000
```

6. Yöntemin analizi ve geliştirme önerileri

- Süreksiz fonksiyonlar için süreksizlik noktalarını içeren aralık yuvarında tanımlanan yöntem ile yanlışlıkla sıfır yeri olarak yorumlanabilir. Örneğin $f(x) = 1/x$ fonksiyonuna sıfır noktasını içeren bir aralıkta yöntem uygulandığı takdirde bu tür bir yanlış sonuç oluşabilir. Yöntem sürekli fonksiyonlar için aradeğer teoremini esas aldığı için sadece sürekli fonksiyonlara uygulanabilir.

- Yöntem sürekli fonksiyonlar için aradeğer teoremini esas almaktadır ve sadece sıfır noktası komşuluğunda işaret değiştiren sıfır yerlerini(basit yani tek katlı sıfırlarını) belirlemek amacıyla kullanılabilir, fakat $f(x) = x^2$ gibi çift katlı sıfırlarına sahip olan, yani sıfırları komşuluğunda işaret değiştirmeyen fonksiyonların sıfırlarının belirlenmesinde kullanılamaz.

Örnek 2 de ise verilen bir aralığın uç noktalarında işaret değiştiren fonksiyonun sıfırlarını belirleme problemi incelenmektedir.

1.2.2 Örnek 2: Verilen bir fonksiyonun, verilen bir aralıktaki sıfırları için yaklaşım belirleme problemi

1. Problem:

f fonksiyonu $[a, b]$ aralığında tanımlı ve aralığının uç noktalarında işaret değiştiren (yani, $f(a)f(b) < 0$) sürekli bir fonksiyon olsun. Fonksiyonunun $[a, b]$ aralığındaki r sıfırları için yeterince küçük $\epsilon > 0$ ile $|f(c)| < \epsilon$ kriterini sağlayan $c \cong r$ yaklaşımını belirleyiniz.

Sözkonusu problemin çözümü mevcuttur. Aşağıda ifade edilen ve Sürekli Fonksiyonlar için Aradeğer Teoremi(Teorem 1.1) olarak bilinen teorem gereğince f fonksiyonunun $[a, b]$ aralığında en az bir reel sıfırları olduğunu biliyoruz. O halde $|f(c)| < \epsilon$ kriterini sağlayan en az bir $c \cong r$ sıfırları yaklaşımı mevcuttur. Öncelikle sürekli fonksiyonlar için aradeğer teoremini hatırlayalım:

TEOREM 1.1. (Sürekli fonksiyonlar için aradeğer teoremi) f fonksiyonu $[a, b]$ kapalı aralığında sürekli ve

$$m := \min_{a \leq x \leq b} f(x); M := \max_{a \leq x \leq b} f(x)$$

olarak tanımlansın. Bu taktirde $\forall s \in [m, M]$ için $\exists r \in [a, b]$ öyle ki $f(r) = s$ dir.

Basit bir biçimde ifade etmek gerekirse, sürekli fonksiyonlar için aradeğer teoremi, sürekli bir fonksiyonun kapalı aralıktaki en küçük ve en büyük değeri arasında kalan her değeri en az bir noktada alacağını ifade etmektedir.

Sonuç 1.1. *Aradeger teoreminin bir sonucu olarak, eger f fonksiyonu $[a, b]$ aralığında sürekli ve $f(a)f(b) < 0$ ise $\exists r \in (a, b)$ öyle ki $f(r) = 0$ dır.*

Çünkü $f(a)f(b) < 0$ olması durumunda sıfır noktası $f(a)$ ile $f(b)$ arasındadır, o halde f fonksiyonu altında sıfır noktasına resmedilen $[a, b]$ aralığında en az bir nokta mevcut olmalıdır. Bu sonuca göre kapalı aralıkta sürekli olan ve bu aralığın uç noktalarında işaret değiştiren fonksiyonun bu aralık içerisinde en az bir sıfıryeri mevcuttur.

Bir sonraki aşama ise sözkonusu sıfıryerini elektronik ortamda belirleyecek olan ve *sayısal yöntem* olarak bilinen uygun bir matematiksel yöntemin belirlenmesidir.

2. **Sayısal Yöntem** (*ikiye bölme yöntemi*): Sayısal yöntem problemin elektronik ortamda çözümünü için ne yapılması gerektiğini ifade eder.

Bu amaçla ikiye bölme yöntemi adı verilen sayısal yöntemi kullanalım.

Bu yöntem ile $[a, b]$ aralığı ile başlanarak, bu aralık her adımda iki eşit parçaya bölünür ve fonksiyonun işaret değiştirdiği alt aralık belirlenir. Aralık bölme işlemine fonksiyonun işaret değiştirdiği yeni aralık ile devam edilir. İşlemin ne zaman sonlandırılacağını *sonuçlandırma kriteri* adı verilen kriter belirler.

Sonuçlandırma kriteri olarak, belirlenen yeni aralığın orta noktasındaki fonksiyon değerinin mutlak değerce verilen(veya tanımlanan) yeterince küçük bir $\epsilon > 0$ dan küçük olma kriteri olarak kabul edelim. Bu durumda elde edilen en son alt aralığın orta noktasını sıfıryeri için bir yaklaşım olarak kabul edebiliriz.

Öteyandan elde edilen en son aralığın uzunluğunun yeterince küçük pozitif bir sayıdan küçük olması kriteri gibi daha farklı sonuçlandırma kriteri de kullanılabilir.

ÖRNEK 1.3. $f(x) = x^2 - 1$ fonksiyonunun $[0, 3]$ aralığındaki sıfıryeri için *ikiyebölme yöntemi ile ilk üç yaklaşımı elde ediniz.*

Çözüm.

f fonksiyonu sürekli ve

$$f(0)f(3) = -8 < 0$$

olduğu için fonksiyonun verilen aralıkta bir sıfıyeri mevcuttur ve ikiye bölme yöntemi uygulanabilir. Sıfıyerini içeren ve n -inci adımda ($n \geq 1$) elde edilen aralığı $[a_n, b_n]$ ve bu aralığın orta noktasını da c_n ile gösterelim. Buna göre ilk adımda

$$a_1 = 0, b_1 = 3, c_1 = 3/2$$

elde ederiz.

$f(c_1) = 5/4 \neq 0$ olduğundan sıfıyeri henüz elde edilmemiştir, sıfıyerini içeren ikinci alt aralığı belirleyelim: Bu alt aralık ya

$$[a_1, c_1] = [0, 3/2] \text{ veya } [c_1, b_1] = [3/2, 3]$$

aralığı olmalıdır.

$$f(0)f(3/2) = -5/4 < 0$$

olduğu için yeni alt aralık

$$[a_2, b_2] = [0, 3/2] \text{ olup, bu aralığın orta noktası ise } c_2 = 3/4$$

tür.

$f(c_2) = f(3/4) = -7/16 \neq 0$ olduğundan sıfıyeri henüz elde edilmemiştir. Sıfıyerini içeren üçüncü alt aralığı da benzer biçimde belirleyebiliriz: Bu alt aralık ya

$$[a_2, c_2] = [0, 3/4] \text{ veya } [c_2, b_2] = [3/4, 3/2]$$

aralığı olmalıdır.

$$f(3/4)f(3/2) = -35/64 < 0$$

olduğu için yeni alt aralık

$$[a_3, b_3] = [3/4, 3/2] \text{ ve bu aralığın orta noktası } c_3 = 9/8$$

dir. Dolayısıyla verilen fonksiyonun sıfıyeri için problemde istenilen ilk üç yaklaşımı

$$c_1 = 3/2, c_2 = 3/4, c_3 = 9/8$$

olarak elde etmiş olduk.

Aşağıda göreceğimiz üzere ikiye bölme yöntemi ile her bir adımda elde edilen aralığın orta noktası olarak tanımlanan $\{c_n\}$ dizisi fonksiyonun sıfıyerine yakınsamaktadır.

Ancak verilen keyfi bir fonksiyonun sıfır yerini belirlemek için gerekli işlemleri yukarıda olduğu gibi kağıt ve kalem ile gerçekleştiremeyiz. Bilgisayar ortamında gerçekleştirilmesi gereken bu işlemler için her bir adımda gerçekleştirilmesi gerekli olan işlemler açık ve net olarak ifade edilmelidir.

3. **Algoritma:** Sayısal yöntemin *hangi adımlar* takip edilerek ve *nasıl* uygulanacağını ifade eder. Daha açık bir ifade ile Algoritma

- *input* adı verilen verilerin alınması,
- yöntemin icrası için gerekli her bir adım ve
- kullanıcıya iletilecek sonuçların (*Çıktı* veya *Output*) açık ve net bir biçimde ifade edildiği **komutlar kümesidir**.

Model problemimiz için *Algoritma 1.2* aşağıda sunulmaktadır. Bu algoritmada her bir adımda elde edilen alt aralık yine $[a, b]$ aralığı olarak tanımlanmaktadır, Örnek 1 in aksine burada indis kullanmıyoruz.

Algoritma 1.2 ikiye bolme yöntemi algoritması

- (a) Girdi: f, a, b, ϵ
- (b) Eğer $f(a)f(b) > 0$ ise çık
- (c) $c = (a+b)/2$ alt aralığın orta noktası olmak üzere $a, c, b, f(c)$ değerlerini yaz
- (d) $|f(c)| > \epsilon$ olduğu sürece i,ii,iii adımlarını tekrarla
- i. Yeni alt aralığı belirle: eğer $f(a)f(c) < 0$ ise $b = c$, değilse $a = c$ (sıfır yerini içeren yeni $[a, b]$ aralığı)
  - ii. Yeni alt aralığın orta noktası: $c = (a + b)/2$
  - iii. $a, c, b, f(c)$ değerlerini yaz
-

(a) adımında kullanıcının sıfır yerini belirlemek istediği fonksiyonu ve bu fonksiyonun işaret değiştirdiği aralığının a ve b ile gösterilen uç noktalarını tanımlaması istenmektedir. Ayrıca sıfır yeri için uygun bir yaklaşımın belirlendiğini test yapmak amacıyla yeterince küçük $\epsilon > 0$ sabitinin tanımlanması istenmektedir.

(b) de $f(a)f(b) > 0$ olması durumunda yöntemin çalışmayacağı ifade edilmektedir.

(c) de $[a, b]$ aralığının orta noktası belirlenerek c değişkenine atanmakta ve $a, c, b, f(c)$ değerleri yazdırılmaktadır.

(d) de $|f(c)| > \epsilon$ olduğu sürece

(d) – (i) de sıfır yerini içeren alt aralık belirlenerek, bu alt aralık tekrar $[a, b]$ aralığı olarak adlandırılmaktadır. Eğer $f(a)f(c) < 0$ ise yeni $[a, b] = [a, c]$, yani $b = c$, değilse yeni $[a, b] = [c, b]$, yani $a = c$ dir.

(d) – (ii) de yeni alt aralığın orta noktası belirlenmekte

(d) – (iii) de ise $a, c, b, f(c)$ değerleri yazdırılmaktadır.

4. **Program(Kod):** Bir sonraki aşama ise algoritması belirlenen probleme ait program geliştirme aşamasıdır. Bu aşama algoritma ile belirlenen komutlar kümesinin Bilgisayar Dili'ne dönüştürülmesi aşamasıdır. Bu bağlamda *Programlama Dili* olarak adlandırılan uygun bir dil (*Basic, Pascal, Fortran, C, vs*) veya *Programlanabilme özelliğine sahip yazılım* kullanılır.

Uygulamalarımız için çoğunlukla *MATLAB* veya aynı yazım kurallarını kullanan *OCTAVE*'ı [2] kullanıyoruz. Yukarıdaki problem için *OCTAVE* programı aşağıda verilmektedir.

OCTAVE ([http : //www.gnu.org/software/OCTAVE](http://www.gnu.org/software/OCTAVE)) adresinden kolayca erişilebilen ücretsiz bir yazılımdır ve matematiksel işlemler için kullanımı [2] nolu kaynakta özet olarak incelenmektedir.

5. Uygulama

ÖRNEK 1.4. $f(x) = \cos(x) - x$ fonksiyonunun $[0, 2]$ aralığındaki sıfır yerini ikiye bölme yöntemi yardımıyla belirleyiniz.

Çözüm.

f fonksiyonunu

```
f=inline('cos(x)-x');
```

komutu ile tanımlayalım. Daha sonra aşağıdaki komut yardımıyla Program 1.2 i çalıştırarak aşağıda gösterilen sonuçları elde edebiliriz.


```
%-----  
  
function c=ikibol(f,a,b)  
% f fonksiyonunun [a,b] aralığındaki  
% sıfır yerini ikiye bölme yöntemi ile bulur.  
% Yazılımı: c=ikibol(f,a,b)  
  
        eps=1e-5; %parametre  
if f(a)*f(b)>0  
    error("ikiye bolme yöntemi uygulanamaz");  
end;  
  
c=(a+b)/2;  
fprintf('  a          c          b          f(c) \n');  
fprintf('%9.6f %9.6f %9.6f %9.6f\n', a, c, b, f(c));  
while abs(f(c))>eps  
if f(a)*f(c)< 0  
    b=c;  
else  
    a=c;  
end  
    c=(a+b)/2;  
    fprintf('%9.6f %9.6f %9.6f %9.6f \n', a, c, b, f(c));  
end  
  
%-----
```

Program 1.2: Matlab veya Octave ile ikiye bölme yöntemi uygulaması

```
>>ikibol(f,0,2)

0.000000  1.000000  2.000000 -0.459698
0.000000  0.500000  1.000000  0.377583
0.500000  0.750000  1.000000 -0.018311
0.500000  0.625000  0.750000  0.185963
0.625000  0.687500  0.750000  0.085335
0.687500  0.718750  0.750000  0.033879
0.718750  0.734375  0.750000  0.007875
0.734375  0.742188  0.750000 -0.005196
0.734375  0.738281  0.742188  0.001345
0.738281  0.740234  0.742188 -0.001924
0.738281  0.739258  0.740234 -0.000289
0.738281  0.738770  0.739258  0.000528
0.738770  0.739014  0.739258  0.000120
0.739014  0.739136  0.739258 -0.000085
0.739014  0.739075  0.739136  0.000017
0.739075  0.739105  0.739136 -0.000034
0.739075  0.739090  0.739105 -0.000008
```

ans =

0.7391

6. Yöntemin Analizi

Hazırlanan programın doğru çalıştığının kontrol edilmesini takip eden son aşama ise elde edilen sonuçların irdelenmesi ve yorumlanmasıdır. Bu bağlamda cevaplandırılması gereken sorular:

- Yöntemin söz konusu aralıktaki sıfıryerini her zaman belirleyip ya da belirleyemeyeceği (Teorem 1.2) ve
- Sıfıryerini belirleyebilme hızı (orta noktalardan oluşan dizinin yakınsama hızıdır).

Bu sorulara vereceğimiz cevaplar yardımıyla *yöntemin yakınsaklığı*, *yakınsama hızı* ve *bilgisayar sistem kaynaklarını hangi düzeyde kullandığı* konusunda bilgi sahibi oluruz. Bu bilgiler *yöntemin “kimlik” bilgileridir* ve bir diğer yöntemle karşılaştırılırken kullanılır.

TEOREM 1.2. f fonksiyonu $[a, b] = [a_1, b_1]$ aralığının uç noktalarında işaret değiştiren sürekli bir fonksiyon ve r de fonksiyonun her n için $f(a_n)f(b_n) < 0$ şartını sağlayan $[a_n, b_n]$ aralığındaki sıfıryeri ve $\{c_n\}_{n=1}^{\infty}$ ise $c_n = (a_n + b_n)/2$ ile tanımlanan orta noktalar dizisi olsun. Bu taktirde

$$\lim_{n \rightarrow \infty} c_n = r$$

dir.

r sıfıryeri için

$$|r - c_n| \leq \frac{b_n - a_n}{2}$$

olduğu açıktır. Öte yandan her bir alt aralığın uzunluğu önceki alt aralığın uzunluğunun yarısına eşit olduğundan

$$|r - c_n| \leq \frac{b_n - a_n}{2} = \frac{b_{n-1} - a_{n-1}}{2^2} = \dots = \frac{b_1 - a_1}{2^n}$$

elde ederiz. Yukarıdaki eşitsizlikten

$$\lim_{n \rightarrow \infty} |r - c_n| = 0$$

elde ederiz. Öte yandan

$$-|r - c_n| \leq r - c_n \leq |r - c_n|$$

eşitsizliği ve genel matematik dersinden bilinen sıkıştırma teoreminden [9] sonuç açıkça görülür.

Şimdi de yakınsama hızını belirlemek amacıyla "yakınsama basamağı" kavramını tanımlayalım.

TANIM 1.1. Bir r noktasına yakınsayan $\{c_n\}_{n=0}^{\infty}$ dizisi verilmiş olsun. Eğer her $n \geq N$ için

$$|r - c_{n+1}| \leq \alpha |r - c_n|^\beta$$

eşitsizliği sağlanacak biçimde $\alpha > 0, \beta \geq 1$ reel sayıları ve $N > 0$ tam sayısı mevcutsa $\{c_n\}_{n=1}^{\infty}$ dizisi β -ıncı basamaktan yakınsak bir dizidir denir. $\beta = 1$ olması durumunda yakınsama için $\alpha \in (0, 1)$ olmalıdır ve bu durumda diziye lineer yakınsak dizi adı verilir. $\beta = 2$ olması durumunda ise diziye kuadratik yakınsak dizi adı verilir.

- İkiye bölme yöntemi için

$$|r - c_{n+1}| \leq \frac{b_{n+1} - a_{n+1}}{2} = \frac{1}{2} \frac{b_n - a_n}{2}$$

ve

$$|r - c_n| \leq \frac{b_n - a_n}{2}$$

eşitsizliklerini karşılaştırarak

$$|r - c_{n+1}| \cong \frac{1}{2} |r - c_n|$$

elde ederiz. O halde yöntem lineer olarak yakınsaktır ve

$$|r - c_{n+1}| / |r - c_n| \cong \frac{1}{2}$$

sabiti ise *ortalama yakınsaklık oranı* olarak tanımlanır.

7. Geliştirme önerileri ve alternatif yöntemler

En iyi sayısal yöntem, gerçek sonucu en büyük hassasiyetle ve minimal bilgisayar bellek ve zaman kaynağı kullanımı ile elde eden yöntemdir. Alternatif olarak daha değişik yöntemler uygulanabilir:

- **Kirişle Bölme (Regula Falsi, false position) yöntemi:** Genellikle *Regula Falsi* olarak bilinen yöntem, her adımda aralığı orta noktasından ikiye bölmek yerine, $f(a)f(b) < 0$ olmak üzere $(a, f(a))$, $(b, f(b))$ noktalarını birleştiren kirişin x eksenini kesim noktası yardımıyla aralığı iki alt parçaya böler. Kirişin eksenini kesim noktasını belirlemek için öncelikle kiriş denklemini gözönüne alalım:

$$y = f(a) + \frac{f(b) - f(a)}{b - a}(x - a)$$

Bu doğrunun $x = c$ olarak adlandıracağımız x eksenini kesim noktasını, $y = 0$ olarak

$$\begin{aligned} x &= c = a - \frac{(b - a)}{f(b) - f(a)} f(a) \\ &= b - \frac{(b - a)}{f(b) - f(a)} f(b) \end{aligned} \quad (1.1)$$

olarak elde ederiz.

Bu yöntemeye ait algoritmayı, Algoritma 1.2 de küçük bir değişiklik yapmak suretiyle elde edebiliriz: Algoritma 1.2 de

$$c = (a + b)/2$$

yerine

$$c = b - \frac{(b - a)}{f(b) - f(a)}f(b)$$

almak yeterlidir.

ÖRNEK 1.5. $f(x) = x^2 - 1$ fonksiyonunun $[0, 3]$ aralığındaki sıfır yeri için kırısla bölme yöntemi ile ilk üç yaklaşımı elde ediniz.

Çözüm.

f fonksiyonu sürekli ve

$$f(0)f(3) = -8 < 0$$

olduğu için fonksiyonun verilen aralıkta bir sıfır yeri mevcuttur ve ikiye bölme yöntemi uygulanabilir. Sıfır yeri içeren ve n -inci adımda ($n \geq 1$) elde edilen aralığı $[a_n, b_n]$ ve $(a_n, f(a_n)), (b_n, f(b_n))$ noktalarını birleştiren kırısla x eksenini kestiği noktayı da c_n ile gösterelim. Buna göre

$$c_n = b_n - \frac{(b_n - a_n)}{f(b_n) - f(a_n)}f(b_n)$$

dir. İlk adımda

$$a_1 = 0, b_1 = 3, c_1 = \frac{1}{3}$$

dir.

$f(1/3) = -8/9 \neq 0$ olup, sıfır yeri henüz belirlenmemiştir. Şimdi sıfır yeri içeren ikinci alt aralığı belirleyelim: Bu alt aralık ya

$$[a_1, c_1] = [0, 1/3] \text{ veya } [c_1, b_1] = [1/3, 3]$$

aralığı olmalıdır.

$$f(1/3)f(3) = -64/9 < 0$$

olduğu için yeni alt aralık

$$[a_2, b_2] = [1/3, 3]$$

ve

$$c_2 = 3/5$$

dir.

$f(3/5) = 9/25 - 1 = -16/25 \neq 0$ olup, sıfıyeri henüz belirlenmemiştir. Sıfıyerini içeren üçüncü alt aralığı da benzer biçimde belirleyebiliriz: Bu alt aralık ya

$$[a_2, c_2] = [1/3, 3/5] \text{ veya } [c_2, b_2] = [3/5, 3]$$

aralığı olmalıdır.

$$f(3/5)f(3) = -128/25 < 0$$

olduğu için yeni alt aralık

$$[a_3, b_3] = [3/5, 3]$$

ve

$$c_3 = 7/9$$

dur.

O halde sıfıyeri için kirişle bölme yöntemi ile elde ettiğimiz ilk üç yaklaşımı

$$c_1 = 1/3, c_2 = 3/5, c_3 = 7/9$$

olarak ifade edebiliriz.

Kirişle bölme yöntemi de her bir adımda elde edilen $[a_n, b_n]$ aralığında yer alan ve $(a_n, f(a_n)), (b_n, f(b_n))$ noktalarını birleştiren kirişin x eksenini kesim noktası olarak elde edilen $\{c_n\}$ noktalar dizisinin fonksiyonun sıfıyerine yakınsadığını öngörür (Alıştırma 15).

Uyarı. *ikibol.m isimli dosyada da*

$$c = b - \frac{(b-a)}{f(b) - f(a)} f(b)$$

değişikliğini yaparak elde ettiğiniz programı kirislebol.m isimli dosyada kaydediniz. function ikibol(f,a,b) satırını ise function kirislebol(f,a,b) olarak değiştirmeyi unutmayınız (Alıştırma 6).

Bir diğer alternatif ise *kirişlerle yaklaşım yöntemi*dir:

- **Kirişlerle yaklaşım Yöntemi:** Kirişle bölme yöntemindeki sıfır yerini içeren aralıkla başlayıp (yani $f(a)f(b) < 0$) ve yine sıfır yerini içeren alt aralık ile devam etme kriterinden vazgeçilebilir.
  - Bu durumda verilen f fonksiyonu ve belirlenmesi istenilen sıfır yerine yakın komşuluktaki keyfi iki x_1, x_2 noktası ile başlayarak $(x_1, f(x_1)), (x_2, f(x_2))$ noktalarından geçen kirişin x eksenini kestiği x_3 noktası (1.1)

$$x_3 = x_2 - \frac{(x_2 - x_1)}{f(x_2) - f(x_1)} f(x_2)$$

olarak ta ifade edilebilir.

- Daha sonra en güncel iki yaklaşım noktası olarak $x_1 := x_2, x_2 := x_3$ alarak, işleme $|f(x_3)| > \epsilon$ kriteri doğru olduğu sürece devam edilir. Elde edilen en son x_3 değeri sıfır yeri için yaklaşım kabul edilir. Bu yöntem kirişle bölme yöntemi ile çoğu kez karıştırılır ve kısaca *Kiriş(secant) veya Kirişlerle yaklaşım yöntemi* olarak adlandırılır (Bölüm 6).
- **Parabollerle yaklaşım yöntemi:** Kirişlerle yaklaşım yöntemi de geliştirilebilir.
- Sıfır yeri komşuluğunda iki nokta yerine, x_1, x_2 ve x_3 gibi üç nokta alarak,

$$(x_1, f(x_1)), (x_2, f(x_2)), (x_3, f(x_3))$$

noktalarından geçen ikinci dereceden polinomun x_4 ile göstereceğimiz sıfır yerini fonksiyonun sıfır yeri için yaklaşım kabul edelim. Bir sonraki adımda $x_1 = x_2, x_2 = x_3, x_3 = x_4$ alarak işleme devam edelim. $|f(x_3)| > \epsilon$ olduğu sürece işleme devam edelim. Kriteri sağlamayan ilk x_3 değerini sıfır yeri olarak kabul edelim. Yukarıda ana hatlarıyla bahsedilen ve parabollerin sıfır yerleri ile verilen fonksiyonun sıfır yerine yaklaşımı esas alan bu yöntem 1956 yılında David E. Muller⁷ tarafından geliştirilmiş olup Muller yöntemi olarak bilinir ([1]) (Bölüm 6).

⁷David E. Muller(1924-2008) Amerikalı matematik ve bilgisayar bilimci.

Örnek 3 ile verilen bir sonraki örneğimizde, sayısal analiz aşamalarını bir fonksiyonun verilen bir nokta komşuluğundaki sıfır yerini içeren aralığı belirleme problemi üzerinde inceliyoruz.

1.2.3 Örnek 3: Verilen bir fonksiyonun, verilen bir nokta komşuluğundaki sıfır yeri için yaklaşım belirleme problemi

Örnek 1 de geliştirilen yöntem ile Örnek 2 deki yöntemi birleştirerek karma(**hibrid**) olarak adlandırılan bir yöntem geliştirebiliriz.

1. **Problem:** Verilen bir f fonksiyonunun yine verilen bir x_0 noktası komşuluğundaki sıfır yerini belirleyiniz.
2. **Yöntem(karma yöntem):** Öncelikle verilen bir f fonksiyonunun yine verilen bir x_0 noktası komşuluğundaki sıfır yerini içeren $[a, b]$ aralığını Örnek 1 de geliştirdiğimiz yöntem ile belirledikten sonra, elde edilen aralığı ikiye bölme yöntemine göndererek fonksiyonunu sıfır yerini belirleyebiliriz.
3. **Algoritma** Yönteme ait algoritma aşağıda verilmektedir.

Algoritma 1.3 Verilen nokta komşuluğunda sıfır yeri belirleme algoritması.

- (a) Girdi f, x_0
  - (b) f nin sıfır yerini içeren $[a, b]$ aralığını Örnek 1 deki yöntem ile belirle
  - (c)
    - i. eğer $f(a)=0$ ise $c=a$,
    - ii. değil ve eğer $f(b)=0$ ise $c=b$ dir,
    - iii. değilse Örnek 2 deki yöntem ile $c=ikibol(f,a,b)$ ile c yi bul
  - (d) Çıktı: c
-

4. **Program** Algoritmaya ait program aşağıda verilmektedir.

5. Uygulama

ÖRNEK 1.6. $f(x) = \log(x) - x + 4$ fonksiyonunun $x_0 = 4$ noktası komşuluğundaki sıfır yerini belirleyiniz.


```
%-----  
function c=fsifir(f,x0);  
X=bul(f,x0);  
if isempty(X)  
    c=[]; return;  
else  
    a=X(1);b=X(2);  
    if f(a)==0 c=a;  
    elseif f(b)==0 c=b;  
    else  
        c=ikibol(f,a,b);  
    end  
end  
end  
%-----
```

Program 1.3: Girilen nokta komşulundaki sıfır yerini belirleme uygulaması.

Çözüm.

```
>> f=inline('log(x)-x+4')
```

```
f =
```

```
Inline function:
```

```
f(x) = log(x)-x+4
```

```
>> fsifir(f,4)
```

```
ans =
```

```
5.7490
```

Aynı işlem MATLAB/OCTAVE fzero fonksiyonu yardımıyla da gerçekleştirilebilir:

```
>> fzero(f,4)
```

```
ans =
```

```
5.7490
```

ÖRNEK 1.7. $f(x) = x \sin(1/x)$ fonksiyonunun $x_0 = 4$ noktası komşuluğundaki sıfır yerini belirleyiniz.

Çözüm.

```
>> f=inline('x*sin(1/x)')
```

```
f =
```

```
Inline function:
```

```
f(x) = x*sin(1/x)
```

```
>> fsifir(f,4)
```

```
ans =
```

```
0.3183
```

elde ederiz.

Benzer yazılımlarla karşılaştırma:

MATLAB/OCTAVE *fzero* fonksiyonunun yukarıda tanımlanan f fonksiyonunun sıfır yerini $x_0 = 4$ başlangıç noktasıyla belirleyememektedir:

```
>> fzero(f,4)
```

```
Exiting fzero: aborting search for an interval containing  
a sign change because NaN or Inf function value encountered  
during search.
```

```
(Function value at -Inf is NaN.)
```

```
Check function or try again with a different starting value.
ans =NaN
```

Ancak başlangıç noktası fonksiyonun sıfırına daha yakın seçilerek, *fzero* yardımıyla da sıfırını belirlenebilmektedir:

```
>>fzero(f,1)

ans =

0.3183
```

6. Yöntemin analizi ve Alternatif arayışlar

Verilen bir reel x_0 noktası komşuluğunda basit ve reel sıfırını bulan bu yöntem

- (a) çift katlı sıfırını ve
- (b) karmaşık sıfırını belirleyemez.

Verilen bir reel x_0 noktası komşuluğunda reel sıfırını bulan yöntem, karmaşık sıfırını bulmak için geliştirilebilir.

Örnek 1-3 ile sayısal analiz sürecine örnek olarak incelediğimiz ikiye bölme ve kirişle bölme yöntemleri **bölümleme yöntemleri** olarak adlandırılırlar, çünkü sıfırını içeren aralık, mevcut aralığın uygun bir biçimde bölünmesiyle elde edilmektedir.

Hatırlatma 1.1. Yukarıda kısaca özetlenen kirişler ve parabolere yaklaşım yöntemleri **yinelemeli yöntemler** olarak adlandırılırlar ve bu yöntemleri Bölüm 6 da inceliyoruz.

Alıştırmalar 1.1.

1.

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix}, b = \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \end{bmatrix}, X = \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix}$$

olmak üzere $AX = b$ denklem sisteminin çözümünü belirleme probleminin sayısal analizini aşağıdaki adımları uygulayarak gerçekleştiriniz:

- (a) $\det(A) \neq 0$ ise Cramer yöntemini sayısal yöntem olarak deneyiniz. $\det(A) = 0$ ise yöntemin uygulanamayacağı mesajını kullanıcıya iletiniz.
- (b) Yönteme ait algoritmanızı adım adım ve açık bir biçimde yazınız. Algoritma kullanıcıdan $A_{2 \times 2}$ matrisi ve $b_{2 \times 1}$ vektörünü alarak $X_{2 \times 1}$ çözümünü sunmalıdır.
- (c) Algoritmaya ait programınızı OCTAVE yazılım diline uygun olarak geliştiriniz.
- (d) Programınız farklı A matrisleri ve b sağ yan vektörleri için test yapınız.

2.

$$ax^2 + bx + c = 0$$

denkleminin köklerini belirleme probleminin sayısal analizini aşağıdaki adımları uygulayarak gerçekleştiriniz.

- (a) $a \neq 0$ için bilinen kuadratik polinom kök formüllerini sayısal yöntem olarak deneyiniz.
- (b) Yönteme ait algoritmanızı adım adım ve açık bir biçimde yazınız. Algoritma kullanıcıdan a, b, c katsayılarını alarak, reel veya kompleks kökleri belirlemelidir.
- (c) Algoritmaya ait programınızı OCTAVE yazılım dilinde geliştiriniz.
- (d) Programınızı farklı a, b, c katsayıları için test yapınız.
- (e) $a = 0$ olması durumundaki kökü ayrıca hesaplatmayı unutmayınız.

3. Soru 2 deki analiziniz yardımıyla $A_{2 \times 2}$ matrisinin özdeğerlerini belirleme probleminin sayısal analizini gerçekleştiriniz.

4.

$$\begin{aligned} x^2 + y^2 &= r^2 \\ -ax^2 + y &= 0 \end{aligned}$$

çember ve parabolünün arakesit noktalarını belirleme probleminin sayısal analizini gerçekleştiriniz. Verilen r yarıçapı ve $a \neq 0$ katsayısı için her iki arakesit noktası belirlenmelidir.

5. $f(x) = x^2 - 5x$, $a = -2, b = 3$ verilsin. f nin $[a, b]$ aralığındaki sıfıryeri için ilk üç yaklaşımı
- (a) ikiye bölme,
(b) kırışle bölme yöntemleri ile belirleyiniz.
6. $f(x) = x^3 - x - 1$, $a = -2, b = 3$ verilsin. f nin $[a, b]$ aralığındaki sıfıryeri için ilk üç yaklaşımı
- (a) ikiye bölme,
(b) kırışle bölme yöntemleri ile belirleyiniz.
7. İkiye bölme yöntemine ait Program 1.2 yi aşağıda verilen fonksiyonlar ve $[a, b]$ aralıkları için çalıştırarak sıfıryerlerini belirleyiniz. Epsilon sabitini $eps = 1e - 10$ olarak alınız.
- (a) $f(x) = x^2 - 5x$, $a = -2, b = 3$
(b) $f(x) = x^3 - x - 1$, $a = -2, b = 3$
(c) $f(x) = \ln(x + 1) - \frac{1}{4}x^2$, $a = 1, b = 4$
(d) $f(x) = 5e^{-x} - \cosh x$, $a = 0, b = 4$
8. Soru 7 yi kırışle bölme(regula falsi) yöntemi için tekrarlayınız.
9. Kullanıcıdan f fonksiyonu , a, b değerleri ve eps toleransı ile birlikte yontem isimli bir değişken değerini de alarak $yontem = 1$ olması durumunda ikiye bölme yöntemini, $yontem = 2$ olması durumunda kırışle bölme yöntemini çağırarak sıfıryerini belirleyen bir uygulama geliştiriniz.
10. Soru 7 de verilen fonksiyonlar ve yine verilen a değerleri için $x_0 = a$ olarak Program 1.1 yardımıyla sıfıryerlerini içeren aralıkları hesaplayınız.
11. İkiye bölme yöntemini, her adımda elde edilen aralık içerisinde rasgele üretilen bir noktayı(örneğin MATLAB/OCTAVE ortamında $rand$ fonksiyonu ile) c noktası olarak kabul edecek biçimde modifiye ediniz. Elde ettiğiniz yöntemi ikiye bölme yöntemiyle karşılaştırınız. Ne gözlemliyorsunuz?

12. Program 1.3 ile tanımlanan *fsifir* programı ve MATLAB/OCTAVE'a ait *fzero* programları yardımıyla Soru 7 de verilen fonksiyonların sıfıyerlerini yine aynı soru da verilen a değerlerini başlangıç noktası olarak hesaplayınız.

13. MATLAB/OCTAVE ortamında *roots* komutu, katsayıları verilen polinomun sıfır yerlerini belirler. Buna göre Soru 7(a),(b) deki polinomların katsayılarını girerek köklerini elde ediniz. Elde ettiğiniz sonuçlar yukarıdaki formül ile elde edilen sonuçlarla aynı olmalıdır. Örneğin

`>> roots([a b c])` komutu ile

$$p(x) = ax^2 + bx + c$$

polinomunun kökleri hesaplanır.

14. Kirişle bölme yöntemi de her bir adımda elde edilen $[a_n, b_n]$ aralığında yer alan ve $(a_n, f(a_n)), (b_n, f(b_n))$ noktalarını birleştiren kirişin x eksenini kesim noktası olarak elde edilen $\{c_n\}$ noktalar dizisinin fonksiyonun sıfıyerine yakınsadığını gösteriniz.

15. Bilgisayarınızın bellek kullanım kapasitesini test yapınız:

MATLAB/OCTAVE ortamında $A = \text{rand}(n)$ komutu ile $n = 1000$ için rasgele bir $A_{n \times n}$ matrisini üreterek, matrisin tersi, determinantı ve rankını bulmaya çalışınız.

$$n = 2000, 4000, 10000$$

için aynı işlemleri yapmaya çalışarak tersini hesaplayabileceğiniz en büyük boyutlu matrisi tahmin etmeye çalışınız.

16. Rasgele üreteceğiniz A matrisi ve $\mathbf{b}$ vektörü için MATLAB/OCTAVE ortamında $\mathbf{x} = A \setminus \mathbf{b}$ komutuyla çözebileceğiniz en büyük boyutlu $A\mathbf{x} = \mathbf{b}$ denklem sisteminin boyutunu belirlemeye çalışınız.

17. Bilgisayarınızın CPU hızını test yapınız:

$$S_N = \sum_{k=1}^N 1/k$$

toplamını

$$N = 1000, 10000, 100000, 1000000$$

değerleri için hesaplayarak her bir işlem için kullanılan CPU zamanını belirlemeye çalışınız. Artan N değerleri için CPU zamanı nasıl değişmektedir. N değerlerine karşı, toplama işlemi için gerekli CPU zamanlarının grafiğini çizdiriniz. Bunun için MATLAB/OCTAVE ortamında `cputime` komutunu uygulayan aşağıdaki programı kullanabilirsiniz:

```
%-----  
function sonuc=topla(N)  
topla=0;  
zaman=cputime;  
for i=1:N  
    toplam=toplam+1/i;  
end  
zaman=cputime-zaman;  
disp(['zaman=',num2str(zaman)]);  
%-----
```

Program 1.4: For döngüsü ile seri toplamı için cpu testi.

Kaynaklar

- [1] Atkinson, K. An Introduction to Numerical Analysis, John Wiley ve Sons, 1988.
- [2] Coşkun, E. OCTAVE ile Sayısal Hesaplama ve Kodlama([URL:erhancoskun.com.tr](http://erhancoskun.com.tr)).
- [3] Coşkun, E. Maxima ile Sembolik Hesaplama ve Kodlama([URL:erhancoskun.com.tr](http://erhancoskun.com.tr)).
- [4] Coşkun, E. Diferensiyel Denklemler için Sonlu Fark Yöntemleri([URL:erhancoskun.com.tr](http://erhancoskun.com.tr)).
- [5] MATLAB, Mathworks([URL:mathworks.com](http://mathworks.com)).
- [6] Maxima, GNU özgür yazılım([URL:maxima.sourceforge.net](http://maxima.sourceforge.net)).
- [7] OCTAVE, GNU özgür yazılım([URL:OCTAVE.sourceforge.net](http://OCTAVE.sourceforge.net)).
- [8] Pottmeyer, L., News on quadratic polynomials, Snapshots of modern mathematics from Oberlofolach, 2/2017([URL:imaginary.org](http://imaginary.org)).
- [9] S. W., Warren, Zill, D. G., Calculus: Early Transcendentals, Çeviri: Matematik Cilt I, II(Çeviri editörü İsmail Naci Cangül), Nobel Akademik Yayıncılık, 2010.